

Länsstyrelsen
Gävleborg

Rättsenheten

YTTRANDE

2017-08-24

1 (3)

Dnr 4607-2017

Länsstyrelsen Dalarna

Yttrande över *En ny kameraövervakningslag, SOU 2017:55* (JU2017/05495/L6)

Er beteckning: 211-6958-2017

Sammanfattning

Länsstyrelsen delar inte utredningens uppfattning att det inte är möjligt att även fortsättningsvis ha ett delat ansvar för kamerabevakningsfrågor mellan Datainspektionen och länsstyrelserna.

Länsstyrelsen anser att förslagets konsekvenser för staten och för skyddet av den personliga integriteten inte är tillräckligt utredda.

15.1 Tillsynsmyndighet enligt kamerabevakningslagen

Ansvar för tillstånd och tillsyn bör även fortsättningsvis delas mellan Datainspektionen och länsstyrelserna

Ansvar för tillståndsgivning och tillsyn enligt kamerabevakningslagen bör på samma sätt som gällt enligt nu gällande kameraövervakningslag vara delat. Skälen för detta är följande.

Av konsekvensutredningen i betänkandet framgår att tolv årsarbetskrafter inom länsstyrelserna under 2015 arbetat med kameraövervakning. Även om antalet ansökningar framöver kommer att minska, vilket utredningen framhåller, är det svårt att se hur Datainspektionen ska kunna utföra arbetet i tillräcklig omfattning. Framför allt åsyftas här den operativa tillsynen men enligt länsstyrelsens uppfattning gäller detta även tillståndsgivningen. Länsstyrelsen bedömer att det är troligt att förslaget kommer att innebära en kraftigt reducerad operativ tillsyn, vilket innebär att det är svårt att förstå på vilket sätt den generella tillsynen över kamerabevakningen ska förstärkas.

De skäl som anförs för att låta Datainspektionen vara enda tillsynsmyndighet synes främst vara relaterade till att myndigheten idag har ett omfattande ansvar vad gäller personuppgiftsbehandling generellt och det centrala tillsynsansvaret vad gäller tillsyn enligt kameraövervakningslagen samt det operativa tillsynsansvaret för övervakning av platser dit allmänheten inte har tillträde.

Utredningens skäl för att länsstyrelserna inte är lämpliga tillsynsmyndigheter är dels att det är tveksamt om länsstyrelserna uppfyller de höga krav som i olika avseenden ställs i EU-regleringen på tillsynsmyndighetens roll, organisation och uppgifter och dels risken för att rättstillämpningen inte blir enhetlig.

Inom länsstyrelserna finns stor kompetens och erfarenhet på kameraområdet. De farhågor gällande enhetlig rättstillämpning som lyfts fram i betänkandet delar länsstyrelsen inte. Inom länsstyrelserna bedrivs ett kontinuerligt utvecklingsarbete exempelvis för att öka rättssäkerheten och sträva mot ökad enhetlighet i rättstillämpningen inom många områden. Detta arbete kommer att fortsätta. Länsstyrelsen också noterar att det av betänkandet framgår att länsstyrelsernas rättstillämpning genom eget utvecklingsarbete och samarbete med Datainspektionen blivit alltmer enhetlig.

17.2.1 Konsekvenser för staten

Utredningen av förslagets konsekvenser för tillsynen är otillräcklig

Förslaget väntas leda till ökade kostnader för Datainspektionen, Förvaltningsrätten i Stockholm samt Kammarrätten i Stockholm. De ökade kostnaderna för Datainspektionen ska finansieras genom avgifter och genom att anslagen till länsstyrelserna minskas.

Länsstyrelsen anser att utredningen avseende förslagets konsekvenser för tillsynen är otillräcklig. Skälen för detta är följande.

Av betänkandet framgår att antalet årsarbetskrafter hos länsstyrelserna under år 2015 uppgick till tolv stycken. Datainspektionens driftskostnad per arbetskraft var en miljon kronor under det året. De ökade kostnaderna för Datainspektionen ska enligt förslaget finansieras genom ansökningsavgifter samt genom minskning av anslaget till länsstyrelserna. I förslaget saknas utredning om vilka kostnader länsstyrelserna haft för de tolv årsarbetskrafterna och vilka konsekvenser en minskning av anslaget kan tänkas få för länsstyrelserna.

Av utredningen framgår (s. 392) att en centraliserad myndighet har helt andra förutsättningar att bedriva tillsyn än regionala myndigheter som länsstyrelserna. Detta synes dock närmast syfta på det centrala ansvaret för tillsyn enligt kameraövervakningslagen i vilket bl.a. ingår att sammanställa rättspraxis, samla in fakta och erfarenheter om teknikutveckling och att utbilda och ge råd till länsstyrelserna om lagstiftning, praxis och teknik på området. När det gäller operativ tillsyn har länsstyrelserna mycket stor erfarenhet inom en mängd olika sakområden. Generellt när det gäller operativ tillsyn kan sägas att en effektiv tillsyn starkt gynnas av närhet till tillsynsobjekten. Även om antalet tillsynsobjekt i och med den nya lagstiftningen minskar kraftigt, så är objekten ändå utspridda över en geografiskt stor yta, något som redan för länsstyrelserna varit en utmaning. Även om en centralt placerad tillsynsmyndighet med ett samlat

ansvar för de aktuella frågorna kan innebära samordningsvinster, så kommer dessa troligtvis att ligga längre fram i tiden.

17.4 Konsekvenser för skyddet av den personliga integriteten

Utredningen av förslagets konsekvenser för skyddet av den personliga integriteten är otillräcklig

Länsstyrelsen anser att utredningen avseende förslagets konsekvenser för skyddet av den personliga integriteten är otillräcklig. Skälen för detta är följande.

Länsstyrelsen delar bedömningen att minskad brottslighet kan innebära en förbättring av integritetsskyddet. Länsstyrelsen anser också att utredningens förslag till förstärkningar av skyddet för den personliga integriteten är ändamålsenliga och välavvägda. Däremot anser länsstyrelsen att riskerna för den personliga integriteten kan komma att öka då, vilket anförts ovan, den operativa tillsynen med stor sannolikhet kommer att minska i omfattning.

De som deltagit i beslutet

Beslutet har fattats av Länsråd Veronica Lauritzsen med juristen Ann-Charlotte Nyman som föredragande. I den slutliga handläggningen har också juristen Caroline Näslund deltagit.